

BOLETÍN DEL CLERO
DEL
OBISPADO DE LEÓN.

DOMINICA I OCTOBRIS

IN SOLEMNITATE

SSMI. ROSARII B. MARIAE VIRGINIS

DUPLEX 2. CLASSIS

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphonae.

1. Quae est ista, * speciósa sicut colúmba, quasi rosa plantáta super rivos aquárum?

Psalmi ut in Festis B. M. V.

2. Virgo potens, * sicut turris David; mille clypei pedentes ea, omnis armatúra fórtium.

3. Ave, Maria, * grátia plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus.

4. Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

5. Vidérunt eam * filiae Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam praedicavérunt.

Capitulum. Eccli. 24, 39.

In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Hymnus.

Coeléstis áulae Núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei Paréntem Vírginem.
Virgo propínquam sángine
Matrem Joánnis visítat,

Qui cláusus algo géstiens
Adesse Christum núntiat.
Verbum, quod ante saecula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis
Mortális Infans náscitur.

Templo puéllus sístitur,
Legique paret Légifer
Hic se Redemptor páupere
Prétio redemptus ímmolat.

Quem iam dolébat pérditum,
Mox laeta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna saecula.

Amen.

*Sic terminantur Hymni ad
Completor, et ad Horas.*

v. Regina Sacratíssimi Ro-
sárii, ora pro nobis.

r. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

AD MAGNIFICAT ANTIPHONA.

Beata es, * Virgo María, Dei
Génitrix, quae credidísti Dómi-
no; perfécta sunt in te quae
dicta sunt tibi, intercède pro
nobis ad Dóminum Deum nos-
trum.

Oratio.

Deus, cuius Unigénitus per vi-
tam, mortem et resurrectionem
suam nobis salútis aetérnae
praemia comparávit: concede

quaesumus; ut haec mystéria
sanctíssimo Beatae Mariae Ví-
rginis Rosário recoléntes, et
imitemur quod cóntinent, et
quod promíttunt, assequámur.
Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Solemnitátem
Rosárii Vírginis Mariae cele-
brémus: * Christum eius Filium
adorémus Dóminum.

Hymnus.

In monte olívis cónsito
Redemptor orans, prócidit,
Moeret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A prodítóre tráditus
Raptátur in poenas Deus,
Durisque vinctus néxibus
Flagris cruéntis caeditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliae,
Squallénti amíctum púrpura,
Regem coronat gloriae.

Molis crucem ter árduae,
Sudans, anhélans cóncidens,
Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.

Confixus atro stípíte
Inter sceléstos innocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna saecula.
Amen.

In I Nocturno.

Ant. Angelus Gábríel * nuntiávit Mariáe: et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V.

Ant. Intrávit Mária * in domum Zacháriae, et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit Fílium * suum primogénitum, et reclinávit eum in praesépio.

v. Sancta Dei Génitrix semper Virgo Maria.

R. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

LECTIO I

De Libro Ecclesiastici.

Cap. 24.

In ómnibus réquiem quaesívi et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Créator ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Isráel haereditáre, et in eléctis meis mitte radices. Ab inítio, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et

in parte Dei mei haeréditas illíus, et in plenítudine Sanctórum deténtio mea.

R. Súmite psaltérium iucúndum in insígni die solemnitátis vestrae: * Et exultáte Vírgini adiutríci nostrae.

v. Cantáte ei cánticum novum: annuntiate inter gentes glóriam eius. Et exultáte.

LECTIO II

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jéricho: Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum iuxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha électa dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae.

R. Vidi speciósam ascendéntem désuper rivos aquárum cuius inaestimábilis odor erat nimis: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium.

v. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et sicut.

LECTIO III

Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis, in me omnis spes vitae et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implerini: Spiritus enim meus super me dulcis, et haereditas mea super mel et favum: Memoria mea in generationes saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

R. Quae est ista quae processit, sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiae Sion et beatam dixerunt: * Et reginae laudaverunt eam.

v. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum lilia convallium. Et reginae. Gloria Patri. Et reginae.

IN II NOCTURNO

Ant. Cum inducerent * Jesum parentes eius, ut sisterent eum Domino, Simeon accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum.

Ant. Requirentes * Jesum parentes eius, invenerunt illum post triduum in medio doctorum.

Ant. Coepit contristari, * et factus est sudor eius in horto, sicut guttae sanguinis.

v. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.

R. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

In II Nocturno.

LECTIO IV

Cum Albigensium haeresis per Tolosatum regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Praedicatorum ordinis fundamenta iecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut praestaret validius, auxilium beatae Virginis, cuius dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas haereses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit. A qua (ut memoriae proditum est) cum monitus esse ut Rosarium populis praedicaret, velut singulare adversus haereses ac vitia praesidium; mirum est, quanto mentis fervore et quam felici successu iniunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim angelicarum sa-

lutationum décadas, oratione dominica interiecta, distinguimus, et ad earum singulas totidem nostrae reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari augeri que coepit; quem eiusdem institutorem auctoremque fuisse Summi Pontifices apostolicis litteris passim affirmarunt.

R. Tu gloria Jerúsalem, tu laetitia Israël, tu honorificentia populi nostri fecisti viriliter: * Quia cunctas haereses sola interemisti.

v. Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata. Quia.

LECTIO V

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in christianam rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa merito numeratur, quam Sanctissimus Pontifex Pius quintus, et ab eo inflammati christiani principes apud Echínadas insulas de Turcarum tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii sodalitates per univrsam orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis

precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius tertius decimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beatae Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiae ubique terrarum haberentur, in ecclesiis omnibus, in quibus altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici maiori perpetuo celebrandum indixit: alique Pontifices Rosarium recitantibus, eiusdemque Rosarii sodalitatibus indulgentias pene innúmeras concessere.

R. Dextera tua magnificata est in fortitudine, dextera tua confrégit inimicos. * Submersi sunt in aquis vehementibus, et operuit eos mare.

v. Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros. Submersi.

LECTIO VI

Clemens vero undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millésimo septingentesimo decimo sexto in Hungariae regno á Cárolo sexto in imperatorem Romanorum electo de innúmeris Turcarum copiis relatum, eo die contigisse quo festum Dedicacionis sanctae Mariae ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tem-

pore, quo sanctissimi Rosarii confratres publicam solemnemque supplicationem in alma Urbe ingenti populi concursu magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparae Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent: eam ob rem, victoriam illam, nec non liberatam paulo post eorundem Turcarum obsidione Corcyrensem insulam, eiusdem beatae Virginis patrocinio pie censuit adscribendam. Quamobrem ut huius quoque tam insignis beneficii perennis semper et memoria extaret et gratia, sanctissimi Rosarii festum eadem die eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Haec omnia Benedictus decimus tertius in Breviario Romano apponi iussit. Leo autem tertius decimus in turbulentissimis Ecclesiae temporibus, diuque prementium malorum saeva tempestate, cunctos in Orbe fideles, iteratis Apostolicis litteris ad Marialis Rosarii, praesertim per Octobrem mensem, frequentiam vehementer incendit, aucto quoque annui festi solemnitatis ritu, additaque Litanis Lauretanis Reginae Sacratissimi Rosarii invocationi, et officio de eadem

solemnitate proprio Ecclesiae universae concessio. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo iugiter veneremur, ut quae toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit ac perdere, infernos pariter superare concedat.

R. Signum magnum apparuit in coelo: mulier amicta sole, et luna sub pedibus eius: * Et in capite eius corona stellarum duodecim.

v. Dabitur capiti tuo augmentum gratiarum, et corona inclyta proteget te. Et. Gloria. Et.

In III Nocturno.

Ant. Apprehendit * Pilatus Jesum, et flagellavit.

Ant. Milites plectentes * coronam de spinis imposuerunt super caput eius.

Ant. Crucis imperium * super humerum eius: regnavit a ligno Deus.

v. Speciosa facta es et suavis.

R. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII

C. I

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civi-

tátem Galilaéae, cui nomen Ná-zareth, ad Vírginem despon-sátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et no-men Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis.

Sermo de S. María.

Ad commendatióem grátiae suae et ad destructiόem hu-mánae sapiéntiae, Deus de foe-mina, sed Vírgine dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet, contrárium con-trário curáret, pestíferam spi-nam evélleret, peccáti chirógra-phum potentíssime deléret. Eva spina fuit, María rosa éxstitit. Eva spina vulnerádo, María rosa ómniū afféctus mulcéndo. Eva spina infígens ómnibus mortem, María rosa reddens sa-lutíferam ómnibus sortem. Ma-ría rosa fuit cándida per virgini-tátem, rubicúnda per caritá-tem. Cándida carne, rubicúnda mente, cándida virtútem sec-tádo, rubicúnda vítia calcando. Cándida affectum purificádo, rubicúnda carnem mortificádo: cándida Deum diligédo, rubi-cúnda próximo compatiédo.

R. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: * Et flores mei fructus honóris et hones-tátis.

v. Ego mater pulchrae dilec-tiόnis et timóris et agnitiόnis et sanctae spei. Et flores.

LECTIO VIII

In serm. de Aqueductu.

Verbum caro factum est, et hábitat iam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatiόe, quia usque ad ip-sam descéndit imaginatiόem. Quonam modo, inquis? Nimi-rum iacens in praesépio, in vir-gináli grémio cubans, in monte praedicans, in oratiόe pernóc-tans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos et in inférno ímperans, seu étiam tértia die resúrgens et Apósto-lis loca clavórum, victóriae sig-na demónstrans, novíssime co-ram eis coeli secréta conscén-dens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur? ¶ Quidquid horum cógito, Deum cógito, et per ómnia est Deus meus. Haec ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam iudi-cávit eructáre memóriam suavi-tatis: quóniam in huiuscémodi núcleis virga sacerdotális copió-sa prodúxit, quam in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quae Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

r. Surge, própera, amíca
mea: iam enim hiems tránsiit,
imber ábiit et recéssit: * Flores
apparuérunt in terra nostra.

v. Dóminus dabit benigni-
tátem, et terra nostra dabit
fructum suum. Flores. Glória
Patri. Flores.

LECTIO IX

De Homília Dominicae.

Ad Laudes.

Ant. 1. Laetáre, * Virgo ma-
ter; surréxit Christus de se-
púlchro.

Ant. 2. Ascéndit Deus * in
iubilatióne, et Dóminus in voce
tubae.

Ant. 3. Spíritus Dómini * re-
plévit orbem terrárum.

Ant. 4. Assúpta est * Ma-
ría in coelum; gáudent Angeli;
laudántes benedícunt Dóminum.
Allelúia.

Ant. 5. Exaltáta est * Virgo
María super choros Angelórum,
et in cápite eius coróna stellá-
rum duódecim.

(Capitulum ut in I Vesperis.)

Hymnus.

Jam morte victor óbruta
Ab ínferis Christus redit,
Fractisque culpaé vinculis,
Coeli reclúdit límina.
Visus satis mortálibus
Ascéndit ad coeléstia,

Dexteraeque Patris ássidet
Consors patérnae glóriae.

Quem iam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Moestis alúmniis impluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Vírgo tóllitur,
Excépta coeli iúbilo,
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almae paréntis vérticem:
Throno propíncua Fílii
Cunctis créatis ímperat.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna saecula.

Amen.

v. Elégit eam Deus et prae-
elégit eam.

r. Et habitáre eam fecit in
tabernáculo suo.

Ad Benedíctus Antiph. So-
lemnitétem * hordiérnam sanc-
tíssimi Rosárii Genitrícis Dei
Maríae devóte celebrémus, ut
ipsa pro nobis intercédát ad
Dóminum Jesum Christum.

Ad Primam. r. br. Qui na-
tus es.

*Ad Tertiam. Capit. de Lau-
dibus.*

r. Sancta Dei Génitrix, *
semper Virgo María. Sancta.

v. Intercéde pro nobis ad
Dóminum Deum nostrum. Sem-
per. Glória. Sancta.

IN II VESPERIS.

v. Post partum, Virgo, in-
violáta permansísti.

R. Dei Génitrix, intercède
pro nobis.

Ad Sextam. Capit. Eccli. 30.

Floréte flores quasi lílium, et
date odorem, et frondéte in
grátiam; collaudáte cánticum,
et benedícite Dóminum in opé-
ribus suis.

R. Post partum, Virgo, * in-
violáta permansísti. Post par-
tum.

v. Dei Génitrix, intercède
pro nobis. Invioláta. Glória.
Post partum.

v. Speciósá facta es et suá-
vis.

R. In delíciis tuis, sancta
Dei Génitrix.

Ad Nonam. Capit. Eccli. 24.

Quasi cedrus exaltáta sum in
Líbano, et quasi cyprésus in
monte Sion: quasi palma exal-
táta sum in Cades, et quasi
plantátio rosae in Jéricho.

R. Speciósá facta es * et suá-
vis. Speciósá.

v. In delíciis tuis, sancta
Dei Génitrix. Et suavis. Glória.
Speciósá.

v. Elégit eam Deus et prae-
elégit eam.

R. Et habitáre eam fecit in
tabernáculo suo.

*Omnia ut in primis praeter
sequentia.*

Hymnus.

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te iugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus,
Ave, redúndans gaudio,
Dum cóncipis, dum visitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium,
Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas, crucémque Fílii
Perpéssa, princeps mártýrum.
Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Paráclyti,
In regni honóre et lúmíne,
Regína fulgens glória.
Veníte gentes, cárpíte
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclýtae
Matri corónas néctíte.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spírítu
In sempiterna saecula.

Amen.

*Ad Magnificat. Antiph. Bea-
ta Mater * et intácta Virgo,
gloriósá regína mundi, séntiant
omnes tuum iuvámen quicúm-
que celebrant tuam Sanctíssimi
Rosárii solemnitátem.*

Se están imprimiendo el oficio y misa del Rosario: y los Sres. Sacerdotes que los deséen, podrán adquirirlos en la imprenta de este BOLETÍN.